

Hof van Justitie 8 juli 2015

Banco Grupo Cajatres SA / María Mercedes Manjón Pinilla en gezamenlijke erfgenamen van M.A. Viana Gordejuela
 Zaak: C-90/143

CONSUMENTENKREDIET

Overeenkomsten met de consument – Onrechtmatige bedingen

CRÉDIT À LA CONSOMMATION

Contrats avec le consommateur – Clauses abusives

Dit arrest betreft een prejudiciële vraag m.b.t. de interpretatie van richtlijn nr. 93/13/CEE van 5 april 1993¹¹, m.b.t. de onrechtmatige bedingen in een overeenkomst voor hypothecair krediet gesloten met consumenten, waarin een beding werd opgenomen dat een verwijlinterrest van 15% voorziet en een beding dat de bank toelaat vroegtijdig en eenzijdig de overeenkomst op te zeggen.

Uit het arrest volgt dat:

- 1) bij de beoordeling van het onrechtmatig karakter van een beding, met de aard van de goederen en diensten die het voorwerp uitmaken van het contract moet rekening worden gehouden, zowel als met alle omstandigheden rond de contractsluiting; en
- 2) nationale wetsbepalingen die een matiging van de verwijlinterrest op hypothecaire kredieten voorschrijven, niet in strijd zijn met de bepalingen van de richtlijn voor zover ze noch de beoordeling van het onrechtmatig karakter, noch de buiten toepassingsverklaring van het betrokken beding door de nationale rechter uitsluiten.

R.F. en G.H.

Hof van Justitie 9 juli 2015, Pb.C. 294 van 7 september 2015

Maria Bucura / SC Bancpost SA
 Zaak: C-348/14

CONSUMENTENKREDIET

Controle en toezicht – Onrechtmatige bedingen

CRÉDIT À LA CONSOMMATION

Contrôle et surveillance – Clauses abusives

Deze zaak betrof een prejudiciële vraag betreffende de interpretatie van richtlijn nr. 87/102/CE betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet (zoals vervangen door richtlijn nr. 2008/48/EEG inzake kredietovereenkomsten voor consumenten), in de context van een consumentenkredietovereenkomst gelinkt aan het gebruik van een kredietkaart, waarbij een persoon zich medeschuldenaar van dit krediet stelde.

¹¹ Richtlijn nr. 93/12/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentovereenkomsten, *Pb.L.* 95 van 21 april 1993.

In deze zaak oordeelde het Hof dat artikel 1, 2., a) van richtlijn nr. 87/102/EEG en artikel 2, b) van richtlijn nr. 93/13/EEG betreffende oneerlijke bedingen in consumentovereenkomsten aldus moeten worden uitgelegd dat een natuurlijke persoon die medeschuldenaar is van een met een verkoper gesloten overeenkomst, voor zover hij handelt voor doeleinden buiten zijn bedrijf of beroep en indien hij zich bevindt in een analoge situatie als de schuldenaar, dezelfde bescherming moet krijgen op grond van voormelde richtlijnen. Het Hof wees daarbij in het bijzonder op het recht om de essentiële informatie te verkrijgen die hen toestaat om de draagwijdte te beoordelen van de verplichtingen die zij opnemen t.a.v. de professionele kredietverlener.

Voorts was het Hof van mening dat artikel 6, 1. van richtlijn nr. 93/13/EEG zodanig moet worden uitgelegd, dat het aan de nationale rechter staat om *ambtshalve* te onderzoeken of bedingen van een tussen de consument en de verkoper gesloten overeenkomst oneerlijk zijn in de zin van die bepaling, zodra hij over de daartoe noodzakelijke gegevens, feitelijk en rechtens, beschikt.

Ten derde was het Hof van mening dat de artikelen 3 t.e.m. 5 van richtlijn nr. 93/13/EEG aldus moeten worden uitgelegd dat de rechter bij zijn beoordeling van het oneerlijke karakter van de bedingen van een consumentenkredietovereenkomst, alle omstandigheden rond de sluiting van de overeenkomst in acht moet nemen. Een beslissende rol bij deze beoordeling speelt de vraag of de bedingen duidelijk en begrijpelijk zijn geformuleerd, zodat een gemiddelde consument, namelijk een normaal geïnformeerde, redelijk omzichtige en oplettende consument, aan de hand daarvan de kosten kan ramen. Voorts is ook de omstandigheid beslissend dat de consumentenkredietovereenkomst niet de gegevens bevat die, gelet op de aard van de goederen of diensten waarop die overeenkomst betrekking heeft, essentieel wordt geacht, met name de in artikel 4 van richtlijn nr. 87/102 voorgescreven gegevens.

R.F. en J.D.

Hof van beroep Brussel 24 september 2015

Ageas SA/NV, Jean-Paul Votron en Gilbert Mittler / FSMA
 Zaak: 2013/SF/3, 5 en 6

FINANCIËEL RECHT

Financiële markten – Marktmissbruik – Voorkennis

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Abus de marché – Délit d'initié

Dit arrest betreft het beroep ingesteld tegen de beslissing van de sanctiecommissie van de FSMA van 17 juni 2013 waarbij Ageas SA/NV en een aantal leidinggevende personen werden gesanctioneerd wegens de schending van artikel 10, § 1, 1. van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de